

1. Temelji meniškega življenja.
2. Odnosi Vzhod – Zahod v 8. in 9. stoletju.
3. Temeljne značilnosti srednjega veka.
4. Obdobje kohezije, obdobje diastaze.
5. Zakaj se Cerkev povezuje s Karolingi, njihova vloga.
6. Začetki Cerkvene države.
7. Teokracija v srednjem veku.
8. Reichskirche, daljnosežne posledice.
9. Laična investitura, simonija, daljnosežnost.
10. Fevdalizacija Cerkve, posledice.
11. Odnosi regnum – sacerdotium, pojmovanje Cerkve.
12. Razvoj cerkvene uprave, lastniške cerkve, krstne cerkve.
13. Zgodnji srednji vek: papeštvo, metropolitni sufragani.
14. Benediktinci, misijonska in kulturna dejavnost.
15. Papeži 9. stol.: (Nikolaj I., Hadrijan II., Janez VIII.).
16. Bizantinska Cerkev v 8. stol., ikonoklazem.
17. Razkol v 9. stol., ozadje, razsežnosti.
18. Prenovitvena gibanja, protiutež fevdalizaciji Cerkve.
19. Cluny in druga reformna središča.
20. Pokristjanjenje germanskih in slovanskih narodov.
21. Grška Cerkev do 1054.
22. Vsebina in pomen gregorijanske reforme.
23. Novi odnosi regnum – sacerdotium.
24. Gibanje pro vita evangelica et apostolica.
25. Novi redovi tega časa, sv. Bernard.
26. Križarske vojne, izhodišče, posledice, ocena.
27. Inocenc III., uresniči ideje Gregorja VII.
28. Uboštveno gibanje, novi redovi.
29. Krivoverstva srednjega veka, inkvizicija.
30. Značilnosti praktičnega verskega življenja v visokem srednjem veku.
31. Začetek univerz, razvoj znanosti, nosilci.
32. Značilnosti nove dobe zgodovine Cerkve.
33. Bonifacij VIII., spremembe v odnosih regnum – sacerdotium.
34. Papeži v Avignonu.
35. Zahodni razkol 1378-1417, koncil v Pisi.
36. Koncil v Konstanci, konciliarizem, Jan Hus.
37. Renesančni papeži.
38. Poskusi prenove, devotio moderna, Erazem Rotterdamski.
39. Vzroki protestantizma, duhovno okolje.
40. Luter, značilnosti nauka, širjenje.
41. Tridentinski koncil, pokoncilski dejavnost.
42. Misijonska dejavnost Cerkve v novi dobi.
43. Galikanizem, episkopalizem, janzenizem, jožefinizem.
44. I. vatikanski koncil.
45. Prehod v 20. stol.

Pri vsakem vprašanju je potrebno

- poznati razmere in okoliščine posameznih dejanj

- poiskati vzroke za neko dogajanje in jih upoštevati pri razvoju dognanja

- dogajanje (osebo) umestiti v njegovo okolje in ga vrednotiti v okviru sočasnih razmer
- opozoriti na bližnje in tudi daljnosežne posledice